

מגֵרֵשׁ בֵּיתִי

3

באנו חושך
לגרש...

"...על מגידו שלנו הלילה יד, וירח משלים טיולו הלילי. הוא מאיר באורו את השביל שאבד, מחיך גם לך וגם לי."

חנוכה הוא חג משפחתי וקהילתי גם יחד, במשך שמונה ימים, בשעות הערב מתכנסים מדליקים נרות ומתרגשים מאירת החג, נפגשים עם המשפחה ועם חברים, מלבבים לביבות ואוכלים סופגניות לכל אחד יש את הסופגנייה האהובה. צ'ורוס דונטא ספינג' ועוד... וכמובן הלביבה האהובה

איסוף הטקסטים לעלון מזכיר את חשיבות השייכות לקהילה, עד כמה היינו רוצים לראות גם את בני הנוער שותפים. שמחנו לשמוע על מדריך הנעורים החדש, אשר מביא עימו התלהבות, הרצון שלו להביא את בני הנוער למפגשים בנעורים מעודד.

ביום ראשון נתכנס כקהילה בחדר האוכל ונדליק את חנוכיית הקהילה.
וכל נר יוקדש לערך אותו אנו בקהילה מנסים לקדם ולהתייחס, לכבוד... התנדבות
לכבוד... החיילים
לכבוד... השלום
לכבוד... הילדים ובני הנוער
לכבוד.. ותיקי הקהילה

נשמח לשמוע ולקבל תגובות וכתבות
biran.aviv@gmail.com

” אין כל החושך יכול לכבות נר אחד, אלא נר אחד מאיר את כל החושך. ” (חיים הזז)

מערכת:
אביב בירן, גי'זה סגל,
קרן עמרם, מיכל אהרוני

צילום:
אנה ליבידינסקי,
קרינה זלמנוביץ', ארכיון.

biran.aviv@gmail.com

אומרים שהיה כאן מצחיק לפני שהגעתי.. פרק התזונה

לחוליו ומבלי למצמץ אמר כך: "חוליו, אני נשבע לך כי העופות הניצלים בתנור הנם מן הלול ולא מן האקונומיה, אך לפני מספר דקות שחטנו אותם במו דינו". אך עמוס לא לקח בחשבון כי יכולת השכנוע המרשימה שלו אצל בנות המין היפה באותה תקופה, לא בהכרח עבדה על כולם. חוליו פתח את דלת התנור. לא היה כלל מקום לספקות: על התבנית היו מסודרות כ 20 עופות עליהם עדין היו מוצמדת תווית המתכת של משחטת "עוף העמק" אשר סיפקה את העופות לקיבוץ.

גיבור הסיפור השני הנו מוזס (משה בן שחר), אשר באותה תקופה עבד במטעים. משה אשר עבד לילות רבים בריסוס העצים כנגד מזיקים, היה זכאי לארוחה לילית מטעם הקיבוץ בגין שעות העבודה החריגות. גם כאן, האקונום היה חוליו אשר טרח כל ערב להכין למוזס את הארוחה המיוחדת. אך למרבה הפלא, מוזס לא היה נוגע באוכל. עובדה זו העלתה חשד מה אצל חוליו, אשר ידע כי למוזס אין בעיות מיוחדות בכל הנוגע לתאבון. כך, באחד מן הלילות (ובדומה לסיפור הקודם) מגיע חוליו למטבח ומבחין במוזס אשר מפרק את דלת המקרר ונכנס לתוכו. "לא חראם על המאמץ והעבודה?" פונה חוליו למוזס ומוסיף: "תאמר לי באיזה אוכל אתה חפץ ואכין עבורך כל דבר". מבעד לארגזי הירקות והפירות ענה מוזס: "למעשה אני לוקח מן המקרר בדיוק מה שאתה מכין לי. אך איך אפשר להשוואות בין הטעם של אוכל שאתה משאיר לי באופן חוקי לבין אוכל אשר השגתי תוך כדי פריצה?"

כאמור, שנים רבות חלפו להם מאז אותם ימים עלומים. היום, כמה פשוט להשביע את רעבוננו. אבל כמו הטעם של אז, כמובן, שכבר לא ניתן למצוא בשום מקום.

גבי בר.

"קפה גליס" המושקע אשר נפתח אך לאחרונה, העלה לכותרות שוב, את נושא ההסעדה במגידו רבתי. המסעדה האחרונה אשר הייתה כאן, ככל הנראה שכנה על גבעה סמוכה ונסגרה לפני יותר מ 2000 שנה. יש להניח כי התפריט היה מעט שונה. פיצות, פסטות וקפה הפוך ככל הנראה לא הגישו שם. אבל גם אז, כמו היום, ניתן היה לשבת בחוץ, גם בימי חורף שמשיים ומפנקים, ולהשקיף על הר התל אל אסמור אשר נצבע בירוק בימי החורף ומתייבש לחום צהבהב בימים הקיץ. כך, חוזר על עצמו מן הסתם כבר יותר מאלפיים שנה.

בין שתי תקופות קיצון אלו, היה מגידו של לפני 30 שנה ועוד אחורה עם פולקלור עשיר סביב המטבח והחדר האוכל וכן "פושעים" אשר נהגו לפרוץ למחסן האקונומיה והמקררים וזכו לתהילת המקום בדומה ל"בוני וקלייד".

מכוון שחלפו להם יותר משלושים שנה מאותם "פושעים", וחוקי המדינה הנוגעים להתיישנות חלים גם על המתרחש בחצר הקיבוץ, אין סיבה של ממש מדוע שלא לשתף את קהל הקוראים בשני אירועים משעשעים מאותה תקופה מבלי לטשטש את זהותם של אותם גיבורים המקומיים.

באם היו מדרגים אז את צעירי הקיבוץ על פי מספר הכניסות שלהם למחסן האקונומיה ולא דרך דלת הכניסה, ללא ספק עמוס זלמנוביץ היה זוכה במקום הראשון וזאת ללא כל מאמץ מיוחד.

באחד מאותם ימים של "פריחה תרבותית" בכל הנוגע לפעילות הלילית באזור המטבח, הגיע חוליו, האקונום של אותה התקופה, לבדוק את הנעשה במטבח. כאן המקום לציין כי פעילות "קלה" במטבח (של הכנת צ'יפס למשל) הייתה בגדר המקובל. אך את ריח העוף הנצלה בתנור אשר הכינו עמוס וחבורתו באותו הלילה היה קשר להסתיר. ואמנם עמוס, היה חכם מספיק לא לעשות כך. במקום זאת, פנה בחיך רחב

תושבי מגידו היקרים,

חג החנוכה אינו רק חג של תחרויות סביבונים ואכילת סופגניות. הוא גם בא להזכיר לנו כי האחריות להפצת האור היא בידינו. כל אחד מאתנו, בדרכו שלו, מסוגל להפיץ אור לסביבתו. בכוחו של האור הקטן ביותר להעלים את החושך. יש הטוענים כי אין דבר כזה חושך, אלא רק העדר אור, ובמקום שבו אין אור, על האדם ליצור אותו.

כך, חנוכה הוא גם חג המציין מנהיגות ואחריות חברתית. בימים אלו, אנו עומדים לקראת בחירות לוועד ההנהלה של אגודת מתיישבי מגידו. הוועד מסמל בעיניי הובלה ואחריות חברתית של התושבים, כלפי הישוב והקהילה. כל חבר הנהלה מוביל תחום חברתי, כגון: חינוך, תרבות, בטחון, נוי, תקציב, רווחה, בריאות ועוד וכל אחד מחברי ההנהלה יכול למצוא את המקום בו הוא יכול להשפיע ולהפיץ אור. אני חושבת שהדבר בידינו. זו הזדמנות מצוינת להשפיע, לשנות, לשפר, לקדם נושאים החשובים לכולנו ולתרום לקהילה.

חג אורים שמח,
סלעית, מנהלת הקהילה

+60 מה הסיפור?

פעם, מזמן, חדר האוכל היה מרכז הקיבוץ. 3 ארוחות ביום שהיו בעצם גם מפגש חברתי. וכמובן כל החגים ומסיבות שונות (פורים ועוד...) שהתקיימו בו. בקיצור - חדר האוכל היה הלב.

במשך הזמן החברים החלו לעבוד מחוץ לקיבוץ, ועברו ללינה משפחתית וכל פעם הגיעו פחות ופחות חברים לחדר האוכל עד שחדר האוכל הפסיק לשמש מקום למפגשים חברתיים יום-יומיים.

לנו, החברים הוותיקים חסר המפגש החברתי. בתקופה זו חנה זלמנוביץ ז"ל (אמא של שושקה) הייתה אחראית על המועדון. רות שטרן ז"ל ואני פנינו אליה בהצעה להקים צוות +60 וביחד ליצור מסגרת למפגשים במועדון. חנה הייתה בשלנית מצוינת והחלטנו שפעם בשבוע חנה תבשל מרק ונפגש לארוחה משותפת. אני כותבת על תקופה, כאשר היינו צעירים יותר בערך ב-20 שנה, החברים הוותיקים עדיין כולם תפקדו טוב, ואז נוסף לארוחת ערב מצוינת שהכינה לנו חנה. קיימנו מדי פעם טיול משותף.

עברו מספר שנים, רות חלתה, מאוחר יותר גם חנה, ושתיהן לצערנו נפטרו. ציבלה לקחה על עצמה את האחריות לניהול הצוות, והצטרפו גם רחל רוטמן וסופיה. הפעילות בצוות +60 עברה שינויים. לחלק מהחברים הוותיקים הטיולים היו קשים, ומי שעדיין מסוגל לטייל, מצטרף לטיולים שגיל-אור מארגן. כיום אנחנו מקיימים מפגש שבועי במועדון,

ולכל מפגש מגיע מרצה, בנושא אחר. אנחנו נעזרים גם במספר חברי ההרחבה ובבנים ונכדים שלנו, שמספרים לנו על עבודתם ועל נושאים שונים שהצעירים שולטים בהם מצוין והם מלמדים את ההורים והסבים את פלאי הטכניקה והמדע שהתפתחו בעשורים אחרונים. (פעם אנחנו ההורים ידענו הכול ולימדנו את הילדים, כיום נכד דרדק מלמד את הסבתא וסבא שימוש במחשב).

ההרצאות מעניינות מאוד ואנחנו הצוות שמחות לראות שהמועדון מתמלא בחברים.

היינו מאוד רוצות שחברים נוספים, שעברו כבר את גיל 60, יצטרפו למפגשים שלנו. אנחנו גם מזמינות חברים צעירים יותר להגיע לשמוע דברים מעניינים, וכמובן נשמח לראות גם את חברי ההרחבה, כל מי שעדיין לא הגיע - מוזמן.

בשם הצוות סוניה

ילדי מגידו משכבת ט ביחד עם שאר חניכי השכבה משומריה הובילו את אירוע ההכנסה לגוצ ביום שישי 14/12.

האירוע הוא הכנסת ילדי שכבת ז' לשומריה!

החניכים עוברים מסלול שבסופו יוכרזו כחלק מהגוף הצעיר בשומריה, גו"צ. שכבת ט' התחלקה לקבוצות עבודה, הם הכינו את ערב הזירה המרכזית, הם עמלו רבות והכינו את התחנות, הדריכו את הקבוצות וכמובן הכינו את המפקד. ביום האירוע הצטרפו גם חניכי שכבת ח' לעזור הכנסת חניכי ז'...

חניכי שומריה.

זהו, אני מסיים כאן יותר מעשרים שנה של חוויות חיים שהלוואי והייתי יכול לאחל אותה לכל אחד.

הייתי איתכם, עבדתי מולכם, ראיתי אותכם, השתלבתי בכם, חוויתי את מה שאתם רק בזווית שונה. במקומות הכי גבוהים, בפינות חשוכות, בקושי, בכיף, בשיגרה ובעיקר בעשייה.

חוגגים היום משהו תחת הכותרת של פרידה ממני, אבל מבחינתי זה רק המסתייג - החג האמיתי, היומיומי והיחידי שחשוב כאן, זה שומריה עצמה - מה שהיא נותנת, מה שמייצגת ומה שהיא עבורכם. היינו כאן לפני לא מעט שנים, כשמסביב קולות של סוף ושל סיום ושל רוחות ועננים שמבשרים על חידושים ועל דרכים שנכונות ושנויים ש"חייבים" לקרות... ואמרנו לכולם, אבל דיברנו אליכם - שומריה תישאר ותתקיים כל עוד יהיו בסביבה חניכים שירצו בכך. ואתם עניתם - שהבית הגדול יעמוד לעד!

זו בעצם תמצית הכל - היופי בשומריה זה העצמאות שלכם, המוטיבציה הטבועה בכם והיכולת שיש בכם להפעיל את המקום ברוח שאתם קובעים, באופן שאתם רואים ובדרך שאתם מובילים.

לכן, הסיבה שהיום שומריה מהווה מסגרת חינוכית אטרקטיבית, שעומדת במקום הכי גבוה ושומרת על הכיוונים הזרמים אליה עוד ועוד חניכים והוריהם שמבקשים להשתייך לכאן, הגורם העיקרי לכך זה אתם החניכים שמקיימים את המקום הזה בנחישות ובאיכות שאין דומה לה בשום מקום אחר.

אני ממשיך בדרכי, אתם ממשיכו, יחד עם צוות חינוכי הטוב ביותר שניתן להעלות על הדעת, לקחת את שומריה ולהוביל אותה בדרככם שלכם לשיאים הרבה יותר גבוהים ולמקומות אליהם אתם הכי ראויים בעולם.

אל תפסיקו לשנייה להיות הכי טובים - **שלכם, תמיד ובכל מקום - ירון.**

”פנים ישראליות” -

ישראלים אוהבי עולם עושים עולם שאוהב ישראלים

לא מנוצל של המדינה: 40 אלף חיילים משוחררים מטיילים מדי שנה ברחבי תבל. מיליוני ישראלים טסים לחו"ל לחופשות או לרגל עסקים. ביחד אפשר לשנות.

עמותת ”פנים ישראליות” מקדמת תכניות המתבססות על הפלטפורמה של עולם התיירות ומאפשרות למיליוני המטיילים הישראלים לספר על ישראל שלהם, ללא פוליטיקה, תוך העצמת הקשר שבין אדם לאדם. אני מזמינה את קהילת מגידו להצטרף אל אחת מתוכניות הארגון, המעודדות יצירת קשרי ידידות בינאישיים חוצי גבולות:

תוכנית ”בית ישראלי” מזמינה ישראלים לפתוח את ביתם ולהזמין תיירים לארוחת ערב ישראלית ולשיחה טובה באווירה ביתית. תוכנית ”מבשלים ישראל”, שאליה גויס השף משה שגב, מזמינה מטיילים ישראלים בחו"ל לבשל ארוחה ישראלית לתיירים או מקומיים ולנסות לזכות בארוחה מפנקת באחת ממסעדות ”שגב”.

תוכנית ”מסבירי פנים” מזמינה מתנדבים המטיילים בחו"ל, לספר על ישראל שלהם לקהלי יעד ברחבי העולם, בסיוע משרד החוץ.

גם אתם רוצים שילדינו יגדלו לעולם שאוהב ישראלים? נשמח אם תצטרפו אלינו: עשו לייק לעמוד הפייסבוק שלנו:

www.facebook.com/israelifaces

או בקרו את אתר הבית שלנו:

www.israelifaces.com

דורית לביא

בוקר אחד, קמתי חזרת תחושת שליחות ורצון לשנות והחלטתי שהגיע הזמן להפסיק לדבר וצריך להתחיל לעשות! לא פשוט להיות אזרח במדינת ישראל, אך כמישהי שראתה עולם, ברור לי שלא ארצה לגדל את בנותיי באף מקום אחר. אני מאמינה שבימים בהם העולם מלא כעס ושנאה כלפינו, אף אחד לא יכול לספר את הסיפור הישראלי טוב יותר מהישראלים עצמם. רק אנחנו יכולים לספר על ישראל האמיתית - ישראל שלנו.

ישראל היא לא רק תמונות של חיילים במחסומים וטנקים זורעי הרס. ישראל שלי היא ישראל של תבשילים וטעמים שאין להם מתחרה בעולם. היא קיבוץ גלויות, בו כל בית מייצג ערבוב של תרבויות שיצרו פתיחות. היא מוזיקה עשירה ומגוונת של מאות ישראלים מוכשרים. היא מקום בו משפחות בוחרות לחיות ביישוב קהילתי, מתוך אמונה בחברה חמה, ערכית וחדשנית.

אני רוצה שבנותיי תגדלנה לעולם שאוהב ישראלים. עולם שבו הן תוכלנה לטייל עם חולצה ועליה כיתוב בעברית, מבלי לחשוש שזה יסמן אותן כמטרות לפיגוע. לכן, הקמתי בהתנדבות את עמותת ”פנים ישראליות”, במטרה לשפר את תדמית ישראל בעולם באמצעות חילופי תרבות ולא באמצעות הסברה, שלרוב משכנעת בעיקר את המשוכנעים והמתעניינים. חקרתי וגיליתי שהישראלים המטיילים בעולם הם נכס אסטרטגי

מלחמת האור בחושך -

האור הוא אחד המוטיבים המרכזיים של חג החנוכה ומסמל את גבורתו של עם ישראל במלחמת החשמונאים ביוונים, כניצחון על החושך.

מוזיאון ישראל שבירושלים מקיים בתוכו את היכל הספר אשר משמש מקום משכן לכמה תגליות ארכיאולוגיות חשובות של המאה ה-20 בניהן מגילת מלחמת בני האור בבני החושך, אחת ממגילות ים המלח. מגילות אלו כוללות נבואה אפוקליפטית למלחמת בני האור ובני החושך.

ההיכל מורכב ממסדרון תת-קרקעי המוביל לאולם הבנוי מתחת לפני השטח אשר לו כיפה גדולה הבנויה על פני הקרקע. הכיפה מזכירה בצורתה קבר קדוש או מכסה של כדים בהם נמצאו המגילות. הכיפה מצופה באריחים לבנים ונמצאת בתוך בריכת מים מרובעת כך שבמבט על רואים 2 צורות הנדסיות מושלמות, ריבוע ובתוכו עיגול. מסביב לה מזרקות מים ויחדיו מסמלת מקווה טהרה. בסמוך לה על פני הקרקע עומד קיר בזלת שחור אשר מסמל את הגלות והנטל של עם ישראל במשך 2000 שנה.

הסמיכות של הכיפה הלבנה לקיר הבזלת השחור שהן צורות גאומטריות מנוגדות כל-כך, מסמל את המאבק בין בני האור ובני החושך כפי שהאמינו כת האיסיים אשר להם מיוחסת כתיבת המגילה. עם חנוכתו של מבנה זה נחשב לאחד המבנים בעל רמת הגימור הגבוהה בישראל וליצירה האוונגרדית היחידה שנוצרה בישראל. סמליות זו ב"היכל הספר" במוזיאון ישראל, מזכירה לנו את אחד מסמלי החנוכה, הדלקת הנרות. נרות אלו באים להאיר לנו את האפלה ומביעים תקווה שכוחות חיוביים וטובים יצאו מביתנו ויגברו על הרוע והשלילי המצוי בחשיכה שבחוץ.

אסף רודריגז

<http://assafrodriguez.com>

מוזמנים לפתיחת תערוכה
חדשה "נוסטלגיה"
ב 19 דצמבר
התערוכה תתקיים בין
19 - 29/12/2014 בגלריה
"אפרת" ברח' גורדון 21, ת"א.

אסף רודריגז

ביום שישי ה-5.12 התקיים טורניר כדורסל בו השתתפו ילדים מכיתה א' עד נוער. המבצר במשמר העמק היה מלא!!!! כולם באו לעודד את שחקני העתיד... לקראת הטורניר לקח על עצמו עודד סגל את קבוצת הילדים שלנו, נפגש איתם במגרש ואימן אותם למשחק אפילו כשירד גשם...): זו הזדמנות מצוינת להגיד תודה רבה לעודד על שהיה שם בשביל הילדים, תמך בהם גם כשהפסידו וידע בדיוק מה לומר כדי שבסופו של דבר יצאו מרוצים. וכשהאולם היה מלא הגיעו **אולסי פרי ודורון ג'מצי** עם גביע אירופה, יחד עם ותיקי קבוצת "מכבי תל אביב" ושיחקו מול "הפועל מגידו". חווית ספורט אמיתית!

קין עמרם

בכל שנה בתקופה הזאת אני ניצב בפני דילמה: להכין או לא להכין סופגניות בבית. בתור אחד שדי שונא את מלאכת הטיגון באופן כללי וממעט לעשות זאת בבית, כשמדובר בסופגניות וחבריהן אני איכשהו קצת יותר סלחני. למרות שסופגניות הן לא כוס התה שלי ולמרות שאני נוטה שלא לטגן בבית, לצ'ורוס אני מתייחס בצורה קצת שונה. דבר ראשון - זה מאכל מהמולדת דבר שני

לא מדובר בבצק שמרים שדורש התעסקות.. **צ'ורוס** הן סופגניות ארגנטינאיות (או ספרדיות, תלוי את מי שואלים) שמכינים מבצק רבוך, ממש כמו פחזניות. במקום לאפות אותם, מטגנים בשמן עמוק ומגלגלים בסוכר. אפשר לטבול ברוטב שוקולד חם בין ביס לביס. כזאת "סופגניה" אני מוכן לאכול תמיד.

מצרכים לבצק רבוך:

250 מ"ל חלב
קורט מלח
חצי כפית תמצית וניל
60 גרם סוכר
100 גרם חמאה חתוכה לקוביות
140 גרם קמח
3-4 ביצים טרופות

אופן הכנה:

בצק רבוך:

בסיר קטן על אש גבוהה מרתיחים חלב, מלח, תמצית וניל, סוכר וחמאה.

ברגע שהתערובת רותחת, מסירים מהאש ומוסיפים בבת אחת הקמח.

בעזרת כף עץ מערבבים את התערובת עד שנוצר בצק חלק ואחיד.

מעבירים את הבצק לקערת מיקסר עם וו גיטרה ומעבדים 2-3 דקות, עד שהוא מתקרר.

מוסיפים מחצית מכמות הביצים (הטרופות) וממשיכים לעבד במהירות בינונית. הבצק יראה כאילו הוא מתפרק, אבל מהר מאוד הוא חוזר למצבו האופטימלי.

מוסיפים את הביצים עד שהתערובת גמישה ומוכנה.

מעבירים לשק זילוף עם צנתר משונן בקוטר 1.5 ס"מ. בינתיים מחממים שמן עמוק, לטמפרטורה של 170-180 מעלות.

מזלפים רצועות בצק אל תוך השמן הרותח בעדינות. לא להעמיס! כדי שטמפרטורת השמן לא תצנח. 4-5 צ'ורוס בכל פעם.

לאחר שהצ'ורוס זהובים משני הצדדים מוציאים אותם אל נייר סופג. מערבבים יחד סוכר עם מעט קינמון (למי שאוהב), ומגלגלים את הצ'ורוס.

רוטב שוקולד מתובל:

125 מ"ל שמנת מתוקה
100 גרם שוקולד מריר קצוץ
קורט צ'ילי טחון
קורט קינמון
בסיר קטן מניחים יחד שמנת, צ'ילי וקינמון ומביאים לסף רתיחה.
מוזגים את תערובת השמנת הרותחת על גבי השוקולד, ממתינים כדקה, וטורפים היטב עד שנוצר רוטב אחיד ומבריק.

אפשר לטבול גם באגוזים קצוצים, במקום שוקולד ריבת חלב, מייפל ואפילו דבש או סילאן.

הצ'ורוס טובים ביותר ביום הכנתם, ולאחר מכן מאבדים מהפריכות. במידה ורוצים לשמור, אפשר להקפיא ולחמם בטוסטר אובן. זה אמנם לא יוצא אותו הדבר ..

לרגישים ללקטוז: בבצק הרבוך אפשר להמיר את החלב בחלב סויה ואת החמאה במרגרינה. את רוטב השוקולד אפשר להכין על בסיס חלב סויה או קוקוס.

לבצק נטול גלוטן יש להמיר את הקמח בתערובת ללחם של בראל ולהוסיף עוד כ-50 גר' קמח חמום או אורז (עדין ולא דומיננטי מבחינת טעם)(תודה לנועה).

לא רציתי לסיים בלי להגיד תודה ענקית למישהו שבמשך שנים (בקיבוץ של פעם) היה דואג לנו שיהיה חנוכה טעים במיוחד תודה רבה מרדכי ליון איזה סופגניות היחידות שלא עשו לי צרבת!!!

גי'זה סגל

ילדים מברכים את קיבוץ מגידו לכבוד חנוכה

**שהחג יתחיל בשמחה ויגמר
בשמחה** (אליה שטיינר)

**שחנוכה ימשיך לפעול ושיהיה
לנו המון מזל טוב מהנרות**
(דביר אבוטבול)

חג שמח לאמא לאבא ואלון
(דנה צוקרמן)

**שיהיו הרבה משחקים ושיהיה
מלא אור** (תמר)

**שיהיו לכל האנשים בקיבוץ
סופגניות טעימות ונגרש את
החושך** (הראל)

שכולם יתנהגו יפה בנן (בר)

**שאני אעשה יצירות עם
טפטופי נרות** (רותם דוחובני)

**שאבא ישיר לי כל הזמן חנה
זלדה** (אלון ד)

**חנוכה יקרה אני מחכה לסובב
סביבון ולאכול סופגניות
ולביבות** (עמית כהן)

שיהיו מלא חנוכיות (רוני א)

**המון ברכות שיהיה חנוכה טוב
(רותם לפיד)**

**שיהיה מאד כיף ושכולם ישמחו
שיאכלו סופגניות**
(נעמה לב)

פעמיים בשנה זה קורה - מגיע החורף (או הקיץ) ושוב אני טובעת בערימות של בגדים ולבסוף נשארת עם כמות עצומה של בגדים שאינם נחוצים לי ומעט מדי בגדים בארונות. אז מתחילים להעביר שקיות ולקבל אחרות וזה לא נגמר, לכן עונות אלה נקראות "עונות מעבר". החלטתי למסד את עניין המעברים ולפתוח בקיבוץ 'מרכז בגדים יד שניה' בשם "עונת מעבר" - זהו יריד בגדים יד שניה שהתקיים במועדון לחבר בגלל שהיה מוצלח פתחנו אותו פעמיים. היו שהביאו בגדים שהם לא צריכים והיו שבאו לחדש את המלתחה. מיינו את הבגדים בכדי לבחור באמת רק את הבגדים שהיו במצב טוב. אלו שהיו פחות אטרקטיביים נתרמו לויצו, ואלה שהיו במצב ממש רע (כתמים, קרעים וכו') פונו אחר כבוד למכולת המיחזור שליד הכלבו.

מה שנשאר לאחר היריד מאוחסן היום במחסן יעודי. החזון הוא ליצור מקום בו הבגדים יהיו מאוחסנים בצורה נגישה וזמינה לצרכים מידיים ומדי פעם לפתוח יריד גדול ולהוציא הכל לתצוגה ולבחירה.

בהזדמנות זו אני רוצה להודות לכל מי שעזר ותרם וגרם לזה לקרות.

יסמין ז'ק

"ידידנו" הסיליקון, האמנם ?

סיליקון נקרא בעברית צורן והוא יסוד כימי שמספרו בטבלה המחזורית 14 וסימונו Si. חשיבותו העיקרית בעידן שלנו הינה תכונתו החשמלית כמוליך למחצה שמאפשרת לייצר ממנו את רוב השבבים האלקטרוניים שמהם מורכבים המחשבים, המסכים, הטלפונים, נגני המוסיקה, ממירי אנרגיה סולריים וכמעט כל מערכות הבקרה של הציוד החשמלי הנוסף (מקרר, מזגן, מכונת כביסה וכו'). לפיכך, הרי שהסיליקון הוא אכן "ידיד" מועיל, אלא שבתהליך יצורו מוסיפים לו כמויות מיזעריות של יסודות אחרים, כמו ארסן, בורון וזרחן בכדי להקנות לו תכונות של מפסק זעיר (שלטר) עם קטבים שלילי (מינוס) וחיובי (פלוס), לצורך הדימוי זה כמו להוסיף מעט מלח ופלפל לסיר גדול של אוכל. אלא שלצערנו היסודות שמוסיפים לסיליקון הינם חומרים רעילים בדרך כלל, אמנם הם לא משפיעים לרעה כאשר הסיליקון משמש כשבב (במצבו המוצק), אולם כשאנו זורקים מכשירים אלקטרוניים לאשפה ללא הפרדה אזי הסיליקון מתפרק ומשחרר גם את היסודות הרעילים שחלקם מתערבבים עם האוויר והאבק וחלקם שוקע לאחר מכן לארץ ועל ידי כך הם גורמים לזיהום הסביבה. כמות שבבי הסיליקון המיוצרת מדי שנה נאמדת במיליארדי שבבים, מאחר וזמני השימוש במוצרים עתירי השבבים הולכת וקטנה (מחליפים מכשירים כל שנה או שנתיים), הרי שפסולת הסיליקון הולכת וגדלה בקצב גבוה מאוד ובהתאם לכך מגדילה את הזיהום הסביבתי. על כן הסיליקון בשימוש העיקרי גורם גם לנזק משמעותי לסביבה ומבחינה זאת הוא אינו רק "ידיד" אלא גם מזיק. מיזעור הנזק ניתן להיעשות על ידי הפרדת הפסולת האלקטרונית מכל שאר סוגי הפסולות ובמסגרת זאת ניתן טיפול מיוחד המצמצם את הנזק.

לשמחתנו, יש לנו בקיבוץ מכולה לפסולת אלקטרונית בפינת הפסולת שליך הכל-בו, אנא השתמשו בה וסייעו בכך לשמירת הסביבה.

מוזמנים להכיר - אלי ששון

כי החברה הצעירים התגייסו ואין מספיק שחקנים. חבל לי מאוד.

אם לא היית גר במגידו, איפה היית גר?

רצינו מאוד לעבור מטבעון לקיבוץ אילון אך הילדים שלנו הטילו וטו בגלל המרחק. אנחנו מאוד אוהבים כשהילדים והנכדים באים לבקר ולכן חיפשנו קיבוץ עם הרחבה קרוב יותר.

ספר לנו מי השכנים שלך?

יש לי את השכנים הכי טובים וכיפיים - מירב וכפיר כהן והילדים, ה-שכנים! והשכנים דורון ורהב לב.

ספר לנו על התחביב שלך?

אני מאוד אוהב לבשל, להכין חמוצים ובכלל לפנק אורחים וחברים.

אנחנו רואים איך שאתה משקיע בגינה ביחד עם שולה-

אנחנו מטפלים בגינה בשניים ולשולה יש את התפקיד החשוב ביותר - התכנון. אני אוהב את הגינה, תמיד רצינו בית עם גינה שנוכל לטפח והיום אנחנו נהנים מהגינה והפריחה היפה.

מה היית רוצה שיהיה במגידו?

הייתי מאוד שמח שיהיה במגידו בית כנסת ומכון כושר.

מה אתה מאחל למגידו?

שהקיבוץ והקהילה ימשיכו לשגשג ולפרוח. שנשמך להיפגש בבריכה, בכלבו בסילו ובכלל.

נולד בטבעון בשנת 1950 הצטרף למגידו ביחד עם שולה ששון ב 2009

באיזו שנה הגעת למגידו ולמה?

באתי לגור במגידו בשנת 2009 מייד עם סיום בניית הבתים של ההרחבה בזכות אשתי, שולה.

רצינו לגור בבית עם גינה באוירה קיבוצית. באנו לראות את מגידו והתאהבנו

מאיפה הגעת?

הגענו מטבעון אחרי שיצאתי לפנסייה.

כמה זמן אתה עובד בכלבו?

אני התחלתי לעבוד בכלבו לפני כשישה חודשים ואני מאוד מרוצה. אני אוהב אנשים וכיף לי מאוד.

שתף אותנו מה אתה אוהב בקיבוץ מגידו המחודש?

אני אוהב לשחק כדורגל עם החברה. בזמן האחרון אנחנו לא משחקים

9			1			6	8	
7				5				4
3		2		7	4		9	
1			8			3	2	
		6	2	9		5		
	4	9	3					6
	1		7	2		4		3
5				6				8
	9	3			1			2

כולם מוזמנים להשתתף בהגרלה , ניתן לפתור את הכל או רק חלק את דף העלון עם הפתרון יש לשם בתיבת הפתרונות שתהייה בכלבו עד למועד 24/12 בשעה 19:00 הורים יקרים נשמח שתעזרו גם לילדים להשתתף ולעמוד בלוח הזמנים.

ו	נ	י	ו	י	ה	ו	ד	ה	ה	נ	כ	ב	י
ו	י	ו	ו	ו	נ	נ	י	נ	ת	א	פ	נ	ר
ס	ח	ו	י	ו	ז	ו	י	ו	ס	פ	צ	ש	ר
ו	ב	ו	ס	ו	ח	ד	ת	ו	ה	ע	נ	ב	ש
כ	ז	י	ז	י	ב	י	ד	ו	ר	ו	י	ת	ו
ו	ה	נ	ב	כ	ה	ע	ב	נ	ו	א	א	ח	ת
י	ת	י	ל	ו	ס	ע	ע	ב	ו	ו	נ	ע	ה
ט	כ	ת	נ	ג	נ	ע	נ	ג	ו	ו	ו	ח	ר
ו	ו	ת	ו	ר	ט	ו	ו	ו	נ	נ	נ	ג	ב
א	נ	ו	ל	א	נ	ש	נ	ה	ב	ה	ש	ד	י
ב	ח	ת	י	כ	י	ה	י	כ	ו	נ	ח	ו	נ
ס	ר	ו	צ	ז	ו	ע	נ	ג	פ	כ	נ	ש	ש
ר	ל	י	נ	ע	נ	י	ו	ו	ו	י	י	ת	נ
ע	ל	ה	ו	ס	י	נ	ר	י	נ	ל	פ	צ	ה

מאגר מילים: חשמונאים, מתייוונים, יהודה המכבי, חנוכיה, גבורה, יוונים, חנוכה, סביבון, נרות, מעוז צור, חנוכת המזבח, אנטיוכוס, על הנסים, מתיתיהו, פך שמן, מודיעין, רשות הרבים

1 מה היה נס חנוכה?

- ניצחון המכבים על היוונים
- מציאת פח השמן
- השמן הספיק ל-8 ימים
- כל התשובות נכונות

2 מה שם האישה האמיצה שנלחמה ביוונים ואך הרגה את מפקדם

- רבקה
- יהודית
- דבורה
- מרים

3 כמה נרות מדליקים בסך הכל בחנוכה

- 44
- 38
- 47
- 32

הנה חנה זלדה, אישתי האהובה,
הנה לך השמון להכין לביבה
כי בחנוכה נפשי מה חשקה
לאכול לביבה חמה ומתוקה.

הוי רבי קלמן אישי היקר
אצלי במטבח לא נשאר סוכר
בעלי היקר, ואיך זה אפשר
להכין לביבה בלי טיפת סוכר?

עייף רבי קלמן נפשו עצובה
נועל מגפיו וחושב על לביבה
לשוק הוא חוזר רעב עוד יותר
סוכר הוא קונה והביתה דוהר.

הנה חנה זלדה זוגתי האהובה
הנה הסוכר הכיני לביבה
כי בחנוכה נפשי מה חשקה
לאכול לביבה חמה ומתוקה.

הוי רבי קלמן, אישי היקר
שמא נידחה הלביבות למחר
בעלי היקר, הן איך זה אפשר,
להכין לביבה כשהכח נגמר?

אז רבי קלמן חולץ מגפיו
לובש הוא סינר מפשיל שרווליו
ולש הבצק יוצק ויוצק
צוחק אחרון רק מי שצוחק.

הוי חנה זלדה בוקר כבר בא
עיניים פיקחי הנה לביבה
כי בחנוכה נפשנו מה חשקה
לאכול לביבה חמה ומתוקה.

מעשה בלביבה

הוי חנה זלדה, אישתי האהובה
חג חנוכה הגיע ובא
ובחנוכה נפשי מה חשקה
לאכול לביבה חמה ומתוקה.

הוי רבי קלמן, אישי היקר
אצלי במטבח קמח לא נשאר
בעלי היקר ואיך זה אוכל
הכין לביבה בלי קמח בכלל?

אז רבי קלמן שינס את מותניו
חבש כובעו נעל מגפיו
השוקה דוהר, קונה הוא מהר,
שק קמח לבן והביתה חוזר.

הנה חנה זלדה, אישתי האהובה
הנה לך הקמח להכין לביבה
כי בחנוכה נפשי מה חשקה
לאכול לביבה חמה ומתוקה.

הוי רבי קלמן, אישי היקר
אצלי במטבח שמן לא נותר
בעלי היקר ואיך יתכן
לאכול לביבה אם שמן אין לי אין?

שוב משנס רבי קלמן מותניו
חובש כובעו ונועל מגפיו
השוקה דוהר, קונה הוא מהר,
כד שמן טהור והביתה חוזר.